

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Харківська державна академія культури

ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ

Збірник матеріалів
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
22-24 травня 2025 року

Полтава 2025

Собакар Є.О.

студентка *Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

Горголь П.С.

заслужений працівник культури України, доцент,
завідувач кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

РОЛЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ У СТАНОВЛЕННІ ФАХОВОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ХОРЕОГРАФА

Професійна підготовка майбутніх хореографів є багатогранним процесом, який охоплює опанування теоретичних знань, розвиток виконавської майстерності, педагогічної компетентності та особистісних якостей. Одним із найважливіших компонентів цього процесу є педагогічна практика, що дає можливість застосувати здобуті знання в реальному освітньому середовищі.

Педагогічна практика виступає як простір для професійної апробації: студенти вчаться організовувати хореографічні заняття, добирати репертуар, взаємодіяти з дітьми, аналізувати навчальні результати. Це період активного самопізнання, формування навичок самоаналізу, відповідальності, адаптації до професійних викликів. Вона допомагає майбутнім фахівцям визначити власний стиль педагогічної взаємодії та розуміння ролі хореографа як наставника [1].

У процесі практики формуються ключові професійні компетентності: методична (вміння планувати уроки, складати розклад, формулювати цілі), організаційна (управління часом, груповою динамікою), комунікативна (налагодження ефективного контакту з учнями), а також креативна (створення власних хореографічних композицій, імпровізація). Усе це формує основу для подальшої професійної реалізації [2].

Особливої уваги заслуговує функція наставництва під час практики. Під керівництвом досвідченого викладача-практика студент отримує цінні рекомендації, зворотний зв'язок і можливість спостерігати за зразковими педагогічними рішеннями. Взаємодія з наставником стимулює критичне мислення, підтримує професійну мотивацію та дозволяє студенту уникнути типових помилок початківця [3].

Педагогічна практика також сприяє розвитку емпатії, терпимості та педагогічного такту. Майбутній хореограф вчиться враховувати індивідуальні особливості кожного учня, працювати з різними віковими групами, адаптувати навчальний матеріал до потреб колективу. Це виховує етичну свідомість, гнучкість мислення і навички культурної комунікації, що є вкрай важливими у професії, пов'язаній з мистецтвом і вихованням.

Таким чином, педагогічна практика є не лише етапом професійного навчання, а й необхідною умовою становлення хореографа як цілісної педагогічної особистості. Вона дозволяє перейти від знання до дії, розвиває здатність до рефлексії, творчого вирішення задач та формує фундамент для подальшої кар'єри у сфері хореографічної освіти.

Список використаних джерел:

1. Кузьменко, В.П. (2021). Формування професійної компетентності майбутніх викладачів хореографії. Педагогічний дискурс, (30), 134–139.
2. Титаренко, О.А. (2020). Педагогічна практика як засіб становлення фахової ідентичності хореографа. Актуальні проблеми мистецької освіти, (18), 56–61.
3. Олійник, І.В. (2022). Наставництво під час педагогічної практики: досвід підготовки хореографів. Професійна освіта: методологія, теорія та технології, (16), 43–47.